DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1985. ÁPRILIS

ÁRA: 7,50 Ft

Barlang-posta

SZABÓ ÉVA újszászi olvasónk írja:

„Kedves Dörmögő!

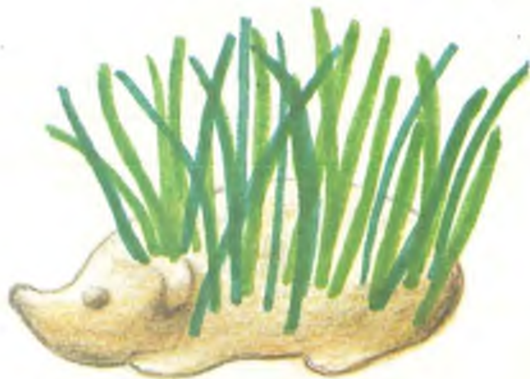
Mi falun lakunk. A kertben, a vetemények között már többször találkoztunk sünnel. Korán reggel, vagy sötétedéskor indul vadászni. Láttam, hogy almát és békát is evett. Anyukám azt mondja, hogy a bogarakat és az egereket is megeszi, ezért hasznos állat. Már kis sünök is jártak nálunk tavaly. Négy kicsi süni sétált egy naggyal, estefelé. A kicsiknek még puha volt a tüskéjük."

Éva szerencsés helyzetben van; megfigyelheti a sünök életét. Valóban hasznos állatok, rovarokat és egereket is esznek. Sokan talán nem is gondolnák a kis süniről, hogy a mérges kígyót is megöli és megeszi. Éppen ezért ne fogjátok meg a sünt, ne tartsátok szobafogságban! Néhányan mégis ezt teszik, pedig a leggondosabban válogatott „étlappal" sem pótolhatják azt a táplálékot, amelyet éjszakai vadászatain saját maga szerezne. Fogsága alatt elpusztulnának a kicsinyei is.

IMRE ANGÉLA és GÁBOR agyagból gyúrtak sünit. Igaz, nem él, de így is kedves, mulatságos. Leírták, hogyan készítették.

„Formálj agyagból egy kis disznót! Még nedvesen hempergesd meg fűmagban; egy kicsit nyomkodd bele a magokat! Tedd világos helyre, és naponta öntözd! Figyeld meg, nemsokára zöld, tüskés sünid lesz!

Jó szórakozást kíván:
ANGÉLA ÉS GÁBOR
Budapestről"

Ne felejtsd el, hogy közeledik *anyák napja!* Tudod már, hogy mivel leped meg édesanyádat? Ha nem, lapozz a 12. oldalra!

Mindnyájatokat szeretettel üdvözölnek

Dörmögőék

Februári számunk rejtvényeinek helyes megfejtése: az asztalos, a kőműves és a kertész munkaeszközeit láthattátok rajzunkon. Munkájuk eredménye lehet például az asztal, a ház, a virágoskert.

A fénykép, a napraforgó egy részét (a virágtányér közepén elhelyezkedő magokat) ábrázolja.

Jutalmat nyertek: *Bencsik János, Molnár Gyula, Vigh János,* Gyula — *Borcsiczky Zsuzsa, Gondos Mirjam, Králik János, Orszáczky Gábor,* Budapest — *Farkas Krisztina,* Cece — *Iglai Róbert,* Litér — *Jákubik Viktória és Katalin,* Ungvár — *Kovács Péter,* Tokodaltáró — *Mészáros Rozi,* Balmazújváros — *Mészáros Viktor,* Tard — *Mohl Péter,* Dunaharaszti — *Nagy István és Klári,* Dunaharaszti — *Nagy Sándor Zoltán,* Eger — *Orosz Gábor,* Tarcal — *Somogyi Viola,* Pécs — *Szabó Katalin,* Gödöllő — *Szappanos Réka,* Kunszentmiklós — *Vajda Zoltán,* Vonyarcvashegy — *Zahorán Zita,* Siófok — *Zugonics Róbert,* Balogunyom — *Zsámberger Andrea,* Tóalmás — *Napközi Otthonos Óvada,* Bodrogolaszi — *Általános Iskola 1. osztálya,* Balatonszárszó.

MEGSÚGJUK, hogy közeledik a *pedagógusnap.* Következő számunkban rózsadalokat találhat az, aki énekkel szeretné köszönteni az óvó nénit, a tanító nénit.

MADÁR ESZTER rajzai

TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY

Esteledik már a nap

Esteledik már a nap . . .
Növeszti az árnyakat.
Látástól a vakulásig
dalolt, repült, bogarászott,
kék magasságban trillázott
a sok . . . sok . . . madárcsapat.
Leszállt már az alkonyat.
Szél se moccant lombokat.
Fákon a fáradt
kis sereg . . .
Nyári naptól
búcsúzóban
a szemét álomra
hunyja
dalol még egy szép altatót:
takarodót csicsereg!

TARBAY EDE

Dagadj, dunna

Dagadj, dunna,
kispaplan,
csíkos, pöttyös
huzatban;
puffadj, párna,
pufóka,
várjatok a
lakókra.

Most mosdanak,
víz csobog,
papucskájuk
nyiszorog.

Suttogó két
kislányok,
virágforma
zsiványok,
jó éjszakát
kívánok!

CSUKÁS ISTVÁN

Imhol itt az este

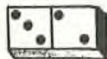
Kisbabácska, tente,
imhol itt az este,
alszik már a kenyér is,
lenkendőbe kötve.
Alszik a rosta, a búzamag,
alszik a sípban minden hang,
alszik a rokka, a kenderkóc,
macska fekszik benne.
Alszanak kint az utak,
utak mellett a kutak,
erdő mélyén trombitál,
horkol a nagy medve.

ZELK ZOLTÁN

Fölkeltek a madarak

Hamarabb,
mint a nap,
fölkeltek a madarak.
Hajnali
ég alatt
elfütyülik álmukat.
Elmondják
álmukat,
meglebbentik szárnyukat.
Lebbentik
szárnyukat,
fáról fára szállanak.
Keresik,
hol akad
reggelire jó falat.
Egy falat,
két falat,
kukacok és bogarak.
Mire föl-
kél a nap,
jóllaknak a madarak!

SOTI KLÁRA rajzai

NAGY KATALIN

KETTŐNK TITKA

Amikor megszülettem, apukám hazavitt bennünket a kórházból. Csak előbb még behozott egy hatalmas virágcsokrot. Anyukámnak adta. De az ő kezében már én voltam és a kisbőrönd, a babakelengyével. Apukám átvett engem. És rögtön a fejemre húzott egy sapkát. Még sose volt sapka a fejemen, és nagyon utáltam, hogy most van. De nem tudtam levenni, mert még nem azt fogtam meg, amit akartam, hanem ami éppen sikerült. Például a fülemet. Jól megfogtam, megmarkoltam, és már sírtam is miatta.

Apukám csodálkozott. Anyukám levette a sapkát. Ő megérti, amit sírok.

Amikor hazaértünk, apukám kisegítette a taxiból anyukámat és a virágot. Anyukám meg kivett engem.

A lakásban letettek a kiságyamra. Anyukám azt mondta, most tisztába tesz, mert hátha bepisiltem. Én biztosan tudtam, hogy igen, csak nem szóltam. Minden apróságért nem sírok! De azért nagyon örültem, amikor kibontott a pólyából. Nyújtózkodtam, nyújtózkodtam... Egyik lábam, másik lábam... Egyik karom, másik karom... Fázni kezdtem. Hol van már az a jó kis száraz pelenka?

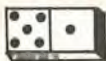
— Hol van a száraz pelenka? — kérdezte anyukám is.

És apukám rögtön tudta, hogy a taxiban maradt, a kisbőröndben. Máris indult az üzletbe újért. Anyukám elsorolta, mi minden tartozik a babakelengyéhez. Le is rajzolta, hátha önkiszolgáló boltba megy apukám.

Addigra éppen megérkezett a taxisofőr. Hozta vissza a kisbőröndöt.

Én közben már újra bepisiltem. Fáztam. Elkezdtem csuklani.

Anyukám kicsit megijedt. Apukám is. A taxisofőr ajánlotta, hogy takarják már be azt a gyereket.

OLTAI ÉVA rajzai

CSORBA PIROSKA

Mesélj rólam

Mesélj anya,
milyen voltam,
amikor még kicsi voltam?
Az öledbe hogyan bújtam
és tehozzád hogyan szóltam,
amikor nem volt beszédem?
Honnan tudtad mit kívánok?
Megmutattam a kezemmel?

Mesélj rólam!
Hogy szerettél?
Engem is karodba vettél,
meleg tejeddel etettél,
akárcsak a testvéremet?
Gyönyörködtél akkor bennem?
Úgy neveztél: kicsi lelkem?

És amikor még nem voltam,
a hasadban rugdalóztam,
tudtad-e, hogy milyen leszek,
milyen szépen énekelek?
Sejtetted, hogy kislány leszek?

Mesélj anya,
mesélj rólam!
Milyen lettem,
amikor már megszülettem?
Sokat sírtam
vagy nevettem?
Tényleg nem volt egy fogam sem?

Ha én nem én lettem volna,
akkor is szerettél volna?

KÁNTOR ZSUZSA

Akik egymásra találtak

Szédült Károly, házmester a földszinten lakik. Van három gyereke: Karcsi, Tódor meg egy lány, a Pepi.

A Karcsi meg a Tódor egyik nap fogtak egy kóbor macskát. Becipelték az udvarra. Húzzák-nyúzzák: égig száll a rémisztő nyivákolás.

Akkor kipattan egy ajtó a harmadikon. Ott áll talpig díványterítőben Kovács Cipernovszka Teréz, az énekesnő. Van vagy két méter magas. Dús melle, akár a fújtató:

— L E S Z C S E N D !?!

Meghökkennek a kis szédültek odalent, elbambulnak, ugrik a kandúr a kezük közül. A szeme villog, a szőre égnek áll: na ez megvadult istenesen. Se nem lát, se nem hall; neki a világnak! — Akkor lép be a kapun:

Amálka, a két bevásárló kosarával,
Tót E. Zebus, Bonifác testvérnénje.
Jönnek békességesen.

A macska azt hiszi most, hogy ő leopárd. Ez meg itt az őserdő. Az őserdőben ő a király. Ki merészel elébe állni?!

Nekihajt, feldönti a széllelbélelt, vékonyka Zebust. Amálkának eszmélni sincsen ideje, máris kiborította az egyik kosarát. Almák, körték, nagy-hasas krumplik gurulnak szanaszét.

Hű, mi lesz még itt!

Akkor érkezik Tarpéterpál, a mogorva, aki senkit sem szeret. Ránéz a megkergült kandúrra. Csak éppen ránéz.

Amálka iszkolt előle, mégis kiborította a kosarát.

Zebus sikoltozva hátrált, mégis feldöntötték.

Tarpéterpál csak n é z, de úgy, hogy a macska eszmél: ő mégse leopárd. Aki leopárd volt, az a déddéddéddéddéddédnagypapája volt. Egyből megjuhászodik. Behúzza fülét-farkát. Félrehúzódik az útból: tessék...

Mert a mogorva ugyan nem kerülgeti. Ahogy jött, megy tovább. Egyenesen. Vissza se néz — volt itt valaki, járt itt valaki?

STUIBER ZSUZSA rajzai

Volt is, járt is, sőt még most is itt van.
Tisztes távolságban mögötte sántikál.
Mert az egyik lába hibás. Azt behúzza.
Kocog fel a lépcsőn a zömök Tarpéterpál.

Végigmegy a gangon. A sarokban lakik. Nyitja kulcsával az ajtót. Akkor, de csak akkor visszanéz.

Sompolyog utána valaki.
Három lábon.
Mintha csak véletlenül. Mint aki jön is — meg nem is. Ha akarják — észreveszik. Ha nem, hát nem, úgyis jó: őneki mindegy.

Kinyitja az ajtót a zömök. Aztán becsukja maga után.
Még aztán mi jut eszébe? Kis idő múlva kinyitja megint.
Látja a Háromlábút. Ül, kicsit szélről, a folyosón. Felnéz rá, aztán gyorsan visszalehunyja a sárga szemét. Mint aki azt mondja: nem akarok én senkit rábeszélni semmire se.

Amiben, tiszta sor, benne van, hogy ő akár MARADHAT is. De csak, ha akarják. Ha nem akarják, el is mehet.

A zömök érti: neki kell dönteni. Na jó. Nem rossz macska. Jó macska ez. — Se hangja, se mozdulata neki sincs. Ahogy kijött, bemegy. Csak épp, hogy most résre nyitva hagyja az az ajtót maga mögött. Ebben meg az van:

Aki AKAR, jön, aki nem, marad.
Ül a macska még egy darabig a fenekén.
Aztán lassan befordul a lakásba. Könnyedén besántikál. Ráül félfenékkel a szőnyegre a komód előtt. Amaz ott áll az ablaknál, háttal neki. Azt mondja a háta:

— Nekem nyóc, mit csinál, marad-e
vagy odébb áll.

A kandúr akkorát ásít, hogy kilátszik a piros torka. Már egészen megnyugodott. Elhever, aztán meg összegömbölyödik otthonosan a szőnyegen. Azt mondja evvel a mozdulatával, tiszta sor:

— NEM ROSSZ KISSZŐNYEG, jó kisszőnyeg ez. Maradok. Tarpéterpálnál, a mogorvánál.

HORGAS BÉLA

Sétikáló és Álldigáló

Sétikáló a rendes, délutáni sétikálását végezte éppen; befordult az Álom utcáról a hegyoldal bokrai közé vezető útra. Ment, ment, mendegélt, jobbra kanyarodott és balra kanyarodott, de legfőképpen gyönyörködött a tavaszi világban. Hát, ahogy fölért az egyik kis magaslat tetejére, egy különös, köpenyes, kalapos, sálas alakot pillantott meg. Talán egy fejjel volt magasabb Sétikálónál és nagyon tetszetős látványt nyújtott, mert a sálja piros volt és hosszan lobogott, a köpenye meg bő, és az is lobogott, csak a nadrágja nem lobogott, mert az bizony szűk csőnadrág volt, jóféle bársony.

No, gondolta Sétikáló, ezt meghívom egy fordulóra, akárki legyen is, úgysem csinál semmit itt a hegyoldalon. Amikor a közelébe ért, jókedvűen ráköszönt. Most látta csak, hogy szemüvege is van a lobogó köpenyesnek, de persze az nem lobogott, hanem egy mulatságos orron üldögélt.

— Hahó! — mondta a mi kis tündérünk. — Én Sétikáló vagyok és egyik fülem sós, de a másik nem paprikás, viszont meghívlak egy fordulóra világot látni, jössz-e?

Nem volt ez valami értelmes beszéd, valljuk be, mert a „jössz-e" és a „meghívlak" magában is elég lett volna, de a köpenyes nem lepődött meg.

KOLTAI ÉVA rajz

— Hahó! — mondta ő is vidáman. — Ismerlek, Sétikáló! Én Álldigáló vagyok és köszönöm a meghívást, de sajnos, el nem fogadhatom.

— Nem-e? — kérdezte Sétikáló csodálkozva és kissé bosszankodva. — Aztán miért nem? Félsz, hogy leharapom az orrodat, és akkor nem lesz hol üldögélnie a szemüvegednek?

— Nem érek rá! — mondta barátságosan Álldigáló. — Remélem, megérted, és nem bántódsz meg!

— Nem értem meg és megbántódom! — toppantott Sétikáló és boszorkányos kulcsait zörgette, tündéri ernyőjét pedig pörgette. — Úgy látom, nem csinálsz itt semmit!

— Már hogyne csinálnék! — csóválta fejét Álldigáló. — Nagyon is fontos dolgom van, amit nem halaszthatok későbbre!

Erre aztán elnevette magát Sétikáló és csúfondárosan, de azért kíváncsian is, végigmérte a másikat.

— Aztán mi az a halaszthatatlan, az a nagyon is fontos? Megtudhatnám?

— Meg — bólintott Álldigáló. — Álldigálok és nézdegélek. Figyelem a világot! Azért ismerlek téged is, mert már többször láttalak, és azt is tudom, hogyan bántál el Kacsinderrel, a gonosz és buta óriással.

— Álldigálsz és figyelsz? Mi abban a jó?

— Miért? — kérdezte Álldigáló. — Abban mi a jó, hogy valaki sétikál?

No, erre aztán vett egy nagy lélegzetet a mi kis tündérünk, hogy alaposan megfeleljen, de ahogy a vidáman pillogó, villogó szemüvegű, elégedett Álldigálóra nézett, hang nélkül nyitotta ki és csukta össze a száját. Be kellett látnia, hogy ebben bizony van valami. Az egyik sétikálni szeret, a másik meg álldigálni, de azért még nem dől össze a világ. De nem ám! Ezért csak jobban megáll a lábán.

Papírkép

Ha még nem találtad ki, mivel szerezhetnél örömet *anyák napján* az édesanyádnak, segítünk egy ötlettel. Készíts neki színes papírképet, ragasztással!

Mi négyféle színű papírt választottunk. A rózsaszín alapot kör alakúra vágtuk, erre ragasztottuk a bordó napkorongot. (1. kép)

Barna és fekete papír hátára virágokat, leveleket rajzoltunk, és kivágtuk őket. (2. kép)

Előbb a barnákat ragasztottuk a rózsaszín alapra (3. kép), azután a feketéket. A feketék itt-ott takarják a barna virágokat meg a napot. Ezért — és mert a feketék sötétebbek is a barnáknál — úgy tűnik, mintha közelebb lennének hozzánk, a barnák pedig távolabb.

Nemcsak virágos képet készíthetsz így. Kitalálhatsz bármilyen más formát is. Lehet a kép fekete-fehér vagy színes; használhatsz két- vagy többféle színt.

A nagymamákról se feledkezz meg, amikor ajándékot készítesz!

Írta és rajzolta MADÁR ESZTER

1.

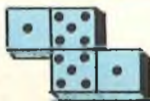
2.

3.

HORVÁTH ZOLTÁN fotói

„Süssünk, süssünk valamit. . ."

Szabadtéri játék 8—25 gyerek részére

SZÁVAY EDIT rajza

töltelék szakács

szakács

töltelék

szakács

töltelék

szakács

töltelék

Közelednek a május eleji ünnepek, látogatóba jönnek a rokonok, ismerősök. Mivel kínáljuk meg őket? Kakaóval? Kaláccsal? Gyümölccsel? Süssünk rétest!

Álljatok körbe, fogjátok meg egymás kezét! Válasszatok *szakácsot!* A szakács egyik szomszédja lesz a *töltelék.*

A szakács és a töltelék engedjék el egymás kezét, de fogják továbbra is jól a másik szomszédjukét! A töltelék így, kézfogással — hogy el ne szakadjon a tészta — induljon el a kör közepe felé, és ott álljon meg! A szakács vezesse a kört — tekerje a tésztát — a mozdulatlan töltelék köré! Közben énekeljetek!

Népi gyermekjáték

Süssünk, süssünk va - la - mit, azt is megmon-dom, hogy mit.
Lisztből legyen, ke-re - kes, töl - te - lé-kes, jó é - des.

Sodor - va, te - ker - ve, al - má - val bé - lel - ve,

Csi - ga - bi - ga ré - tes, ke - re - kes és é - des.

Amikor a dal véget ér, álljatok meg! Felemelt, összefogott kézzel tartsatok kaput egy sávon, a csiga minden sorában! A kapuk alatt guggolva bújjon ki a töltelék, húzza maga után az egész tésztát, és alakítsa új körré! Ha kész az új kör, válasszatok új szakácsot, és új tölteléket! Minden „levél" tészta más-más ízű tölteléket kapjon. Hányféle tölteléket ismertek?

SOLTÉSZ ERZSÉBET

Tegnap? Ma? Holnap?

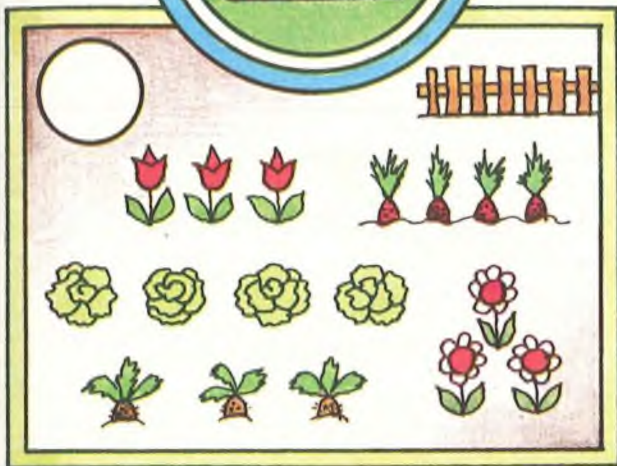
Kedves Panni és Peti!
A tavaszi szünetben há-
rom napot a vidéki ba-
rátaimnál töltök.
Holnap már kirándultunk
is a szép tavaszi napsütés-
ben. Megnéztük az erdőt,
megkerestük a mókusok
odúját, meghallgattuk a
harkály kopácsolását.
Most éppen a kertet hoz-
zuk rendbe. Elégetjük a
száraz gallyakat.
Felássuk a földet, el-
gereblyézzük a talajt.
Mindenki dolgozik.
Tegnap korán kelünk,
mert a magokat mind
el kell ültetni.
Mire nyáron ti is ellá-
togattok, kinyílik a sok
virág és lesz bőven
hagyma, saláta, retek.
A viszontlátásig
szeretettel ölel
Fülesmackó

— Ej, ej, Füleske! — sóhajtott Peti. — Pedig milyen kedvesen ír!

Gyerekek! Találjátok ki, mi nem tetszett Petinek, Füles levelében! — Írjátok le a hibás mondatokat helyesen, és küldjétek el Dörmögő Dömötörnek!

Számozással állítsátok helyes sorrendbe a képeket, Füles levele szerint!
A karikákba írjátok a számokat!

RÁKOSY ANIKÓ rajzai

S. T. K.

Szólások

Egyik kutya, másik eb.

Kutya baja!

Kutya-macska barátság.

Akkora, mint a kutya ülve.

Kutyaharapást szőrével!

Mit jelentenek?
Mondd el más szavakkal!

Miről készülhetett ez a fénykép? Rajzold le Dörmögőnek!

Melyik az a madár?

Ezen a képen nagy, tavaszi madártalálkozót látsz. Keresd meg a madarak közül azt a fajtát, amelyikből *minden ágon* ül egy!

Egyiket a másikban

Ebben a játékban három olyan kép van, amelyet más képben is megtalálhatsz: az a kép a párja. Keresd meg a párokat! Legvégül egy kép pár nélkül marad. Melyik az? Milyen lehetne a párja? Rajzold le a magányosan maradt kép párját, ahogyan elképzelted, és küldd el rajzodat Dörmögőnek!

MADÁR ESZTER rajzai

ELEONORA GASPAROVÁ

A szomorú almafa

A fiatal almafa virágba borult. Sok nap elmúlt, aztán a gyenge ágacskákon két piciny, zöld alma tűnt elő. Ez volt a fa első termése.

— Vajon milyenek lesznek, ha majd megérnek? — kérdezte a naptól, esőtől, sőt még a széltől is.

Odajött Gyurika, észrevette a kis almákat. Kinyújtotta a karját, éppen elérte őket.

— De nagy vagyok! — csodálkozott. A kéz elérte, a kéz leszakította.

— Savanyúak! — ráncolta össze a homlokát, amikor az almákba harapott. Mind a kettőt eldobta azonnal.

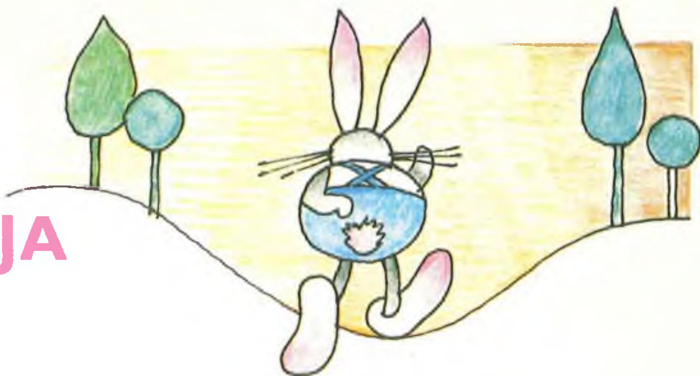
Az almafa szomorúan lengette meg puszta ágacskáját; a fű elrejtette az eldobott almákat. Gyurika ugrándozott a kertben, és boldogan mondogatta:

— Nagy vagyok, nagy!

Fordította PAPP SÁNDORNÉ

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK SALÁTÁJA

Dörmögőék kiskertjében
friss saláta sarjad éppen.
Berci komor képpel topog:
— Vagy kerítést húzunk, bocsok,
vagy napestig, mint a strázsák,
őriznünk kell a salátát.
— Kitől félted? — kérdi bátyja.
— Gondoljatok Nyúl komára!

Testet ölt a gondolat:
Nyuszi jön a fák alatt.
Kosarában mézes üveg.
— Szép jónapot mindenkinek!

Berci arca elborul:
— Mit ólálkodsz itt, te Nyúl?!
Szól a Nyuszi: — Ezt a mézet
viszem épp a nénikémnek.
Megszomjaztam... Leszaladok
a patakhoz s iszom nagyot.
Addig — ugye, három medve —
vigyáznátok a mézemre.

A Nyúl elfut... A méz marad,
s megigézi a bocsokat.
— De jó lenne — sóhajt Marci
— egy picikét belenyalni!
— Én sem bánnám — szól Borika
— de ránk bízta Nyuszi koma.

Térül-fordul a Nyúl gyorsan,
iramodna tovább nyomban,
ámde Berci visszatartja:
— Mi is mennénk a patakra...
Kérünk: hogyha nem vagy fáradt,
őrizd addig salátánkat!

RÁKOSY ANIKÓ rajzai

Húsz perc múlva izgatottan
térnek meg... A Nyúl még ott van!
A saláta? Érintetlen!
Nincs megharapdálva egy sem.

— Figyelj, Nyuszi! Eljönnél-e
vasárnapi délebédre?
Saláta is lesz, meglátod.
— Köszönöm a szíves hívást.
El is megyek, Berci, meglásd,
s viszek néhány mézesfánkot.

Kedves Felnőttek!

Valljuk be őszintén, valamennyien megkívántuk már szülői minőségünkben a mesebeli sipkát, amely láthatatlanná teszi viselőjét. Észrevétlenül behúzódnánk vele az óvoda sarkába, hogy lássuk csemeténket, amint barátkozik a világgal, birkózik a nehézségekkel. Nélkülünk!

Igaz, a gyerekek többé-kevésbé elmesélik otthon, mi történt az óvodában; a szülői értekezleteken is felcsipegetünk egyet-mást, mégis gyakran érezzük magunkat tájékozatlannak. Pedig az óvoda hirdetőtábláján rendszerint ott áll, hogy milyen témákkal foglalkoznak a gyerekek délelőttönként. De hát reggel rohanunk, este sietünk... a tábla sokszor marad olvasatlan.

Ennek ellenére százfelé indázik kíváncsiságunk. Ismerni szeretnénk gyerekünk helyét, népszerűségét társai között, tűnődünk, bevált-e naposnak, mindenben utoléri-e kortársait, elégedett-e vele az óvónő? Egyáltalán, mi szerint alakítja, mihez méri igényeit az óvoda? Mondják, hogy előkészíti a gyerekeket az iskolára. Igen, de hogyan? Miből, mikor és menynyit tanulnak? Vajon az óvoda „kúszik-e" az iskola felé vagy fordítva? Hogyan segíthetnénk, ha valamiben elmaradt a gyerek?

A kérdések jogosak, és az óvónők általában készségesen válaszolnak mind a napi találkozások, mind a családlátogatások során. Talán sohasem volt nagyobb szükség az óvoda nyitottságára, a természetes szülői érdeklődés kielégítésére, a kapcsolat szorosabbá fűzésére, mint éppen most, amikor egész nevelési intézményrendszerünk rugalmasabbá, demokratikusabbá válik.

Azok közül, akiket az óvoda munkájának nagyobb összefüggései és részletei is érdekelnek, kevesen tudják, hogy eligazodásukra kitűnő lehetőség kínálkozik. Ez pedig minden magyar óvoda működésének alapdokumentuma: AZ ÓVODAI NEVELÉS PROGRAMJA. Nem „bizalmas közlemény", hanem olyan könyv, amelyet időről időre kiad a Tankönyvkiadó — ilyenkor könyvárusi forgalomban kapható, és nem is drága —, de a könyvtárakban is bármikor hozzáférhető.

A program sorra veszi az óvodai nevelés és oktatás egyes területeit és ezek alapján a következő fejezetekre oszlik:

Az óvodai nevelés célja és feladatai
Gondozás
Közösségi nevelés
Játék
Munka
Oktatás
Anyanyelvi nevelés
Testnevelés
Környezetismeret
Matematikai foglalkozások
Mese-vers
Ábrázolás és kézimunka
Ének-zene
A nevelés tervezése

F. GYŐRFFY ANNA rajza

Minden fejezetben megtalálható a foglalkozások anyagának ismertetése, az *év végére elérendő általános követelményszint: külön a kis-, a középső és a nagycsoportra bontva,* és az útmutatás, amely segíti az óvónőket a foglalkozások megszervezésében.

Kétségtelen, hogy az Óvodai Nevelés Programjának ismerete senkinek sem kölcsönzi az óvónő szakmai tudását, mint ahogy egy lexikon újdonsült tulajdonosa sem képzelheti, hogy egy csapásra tudóssá vált. De bizonyos, hogy aki ezt a könyvet — vagy legalább a saját gyermeke korcsoportjára vonatkozó részeket — elolvassa, jobban megérti az óvoda szándékait, jobban megismerheti saját gyerekét, és felmérheti, hol és hogyan tudna együttműködni a nevelőkkel.

Az Óvodai Nevelés Programja ablak a szülő számára. Aki kíváncsi, tekintsen be rajta az óvoda életébe. Érdemes!

KUN MAGDA

EMLÉKEZTETŐ

szülőknek, nagyszülőknek

Folyóiratunk oldalszámozásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat.

- Piros alapszín: 3—4 éveseknek;
- kék alapszín: 5—6 éveseknek;
- *sárga alapszín: első osztályosoknak;*
- fehér alap: mindenkinek.

XXIX. ÉVF. 4. SZÁM

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja.
Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Kelemen Sándor. Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó V. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, Budapest, Pf. 112, 1502. Telefon: 668-457. Kiadóhivatal: Budapest VI., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, *a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900* Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,—, egész évre 90,— Ft.
85.0203 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032

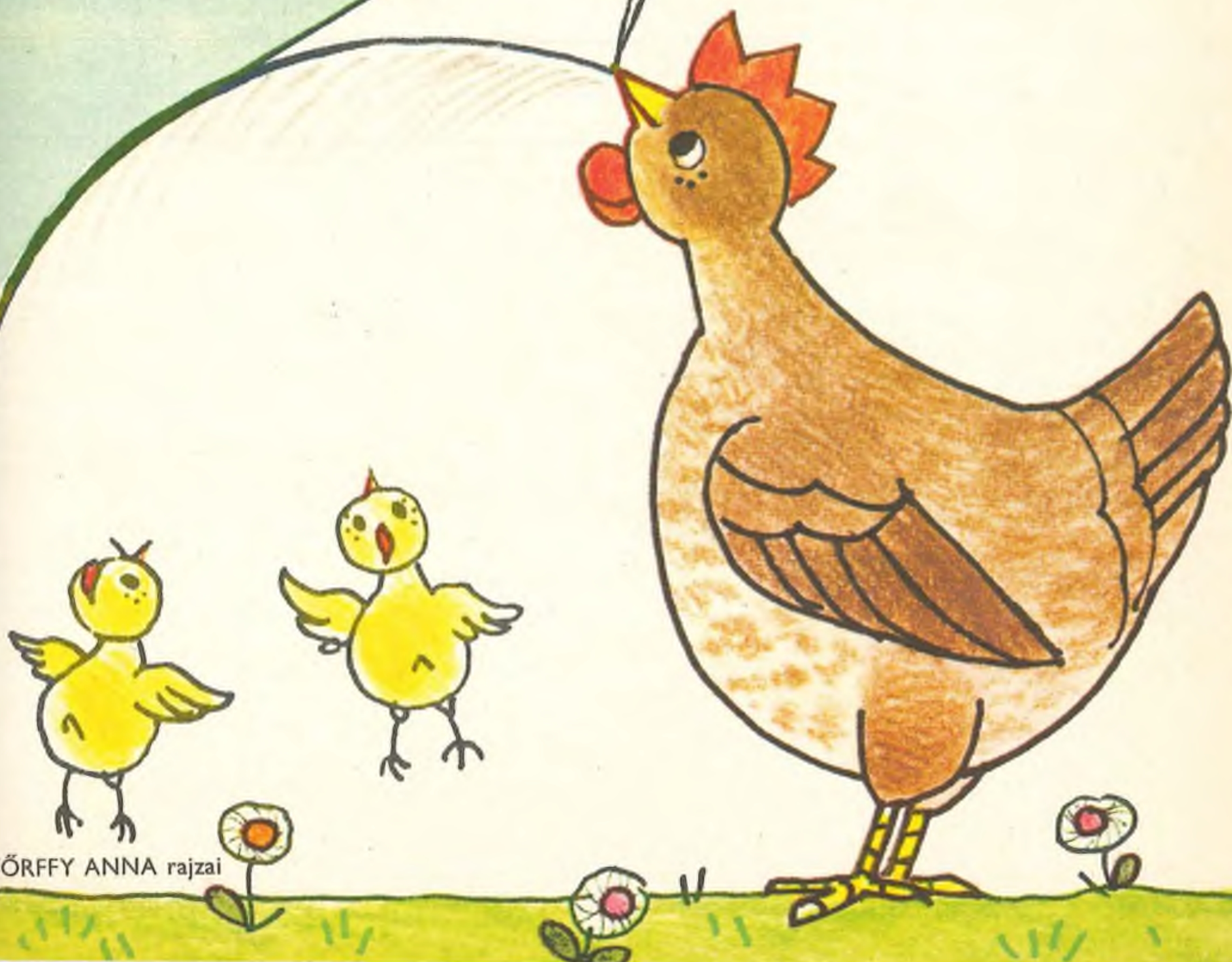
Csak bot és vászon,
de nem bot és vászon,
hanem zászló.

Mindig beszél.
Mindig lobog.
Mindig lázas.
Mindig önkívületben van
az utca fölött,
föllengő magasan
egész az égben,
s hirdet valamit rajongva.

Részlet KOSZTOLÁNYI DEZSŐ: Zászló című verséből

SOMORJAI ÉVA rajza

EZ A MELLÉKLET, EMELD KI A LAPBÓL!

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

SZILÁGYI DOMOKOS

A pipe meg a liba

Valaha volt egy
icipici kalyiba,
bele-beletévedt
a pipe meg a liba;
ám egy zápor
okozott galibát:
elmosta a kalyibát —
azóta égnek tartják csőrük
a pipék, a libák.

A túlsó oldalon látod a pipét, éppen égnek tartja a csőrét. De a zápor nem oltotta a szomját. Segíts neki, hadd igyon a kis tóból!

Vágd körül a pipét a világoskék vonal mentén, hajtsd félbe hosszában, a csőre hegyétől a farkáig! (1. kép) Most hajtsd előre a fejét — a víz felé — a ferde, szaggatott vonalak mentén, aztán csípd be egy kicsit ollóval a papírt a két hajtásvonal találkozásánál! (2. kép) Két kézzel fogd meg a képet a szárnyak felső részénél, és nyisd szét hirtelen! A pipe égnek emeli a csőrét. (3. kép) Ha a kép két oldalát újra közép felé hajtod, a pipe ismét lehajtja a fejét a vízhez. Itasd meg jól, ne szomjazzon!

K. M

